

(38)

ΕΚΠΟΛΗ ΛΗ'
31 Αυγούστου 1967.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί νά σοῦ πῶ Γιάγιο μου ; "Ὅσο κι' ἔν κἀνωμε ἀνασκαφές στήν πρόσφατη παληά 'Αθήνα, τόσο βλέπομε πόσους ἀνεξάντλητους θησαυρούς ἔχομε ἀκόμα ν' ἀνακαλύψωμε...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ὁ πρόλογός σου μαρτυρᾷ πῶς κἄτι καινούργιο θυμήθηκες πάλι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καινούργιο ὅχι... παληό εἶναι βέβαια, μά γιά τήν κουβέντα μας καινούργιο. Τά παντρεμενάδινα... "Ἐχεις ἀκούσει γιά μιὰ συνοικία τῆς 'Αθήνας πού λέγεται Παντρεμενάδινα ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τήν ἔχω ἀκούσει καί πολλές φορές μάλιστα μά ὅποτε ρώτησα νά μοῦ ποῦνε ποῦ βρίσκεται αὐτή ἡ συνοικία, κανένας δέν ἤξερε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ θά ρώτησες νέους τῆς ἡλικίας σου Γιάγιο. "Αν ρωτοῦσες ἡλικιωμένους σάν κι' ἐμένα, κάποιος θά στό 'λεγε. Λοιπόν τά Παντρεμενάδινα εἶναι ἡ συνοικία Μέτς, ἀπό τήν ἑλλη πλευρά τῆς κοίτης τοῦ 'Ιλισσοῦ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί γιατί τήν βγάλανε Παντρεμενάδινα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό πραγματικό ὄνομα τῆς συνοικίας εἶναι : Συνοικία Μέτς καί ξέρεις γιατί ; Στά 1870, ἐδῶ κι' ἑνενηντα ἑπτά χρόνια ἀκριβῶς ἕνας γερμανός ὁ Κάρολος Φίξ, ἔκτισε τό πρῶτο ἐργοστάσιο μπύρας στήν 'Αθήνα, στήν λεωφόρο Συγγροῦ, ἕνα μικρό ἐργοστάσιο, ἐκεῖ ὅπου ἀκριβῶς ὑφώνεται σήμερα τό ἀπέραντο μεγαθήριο τοῦ ἐργοστασίου Φίξ, καὶ τοῦ Καρόλου Φίξ πού εἶναι ἐγγονός τοῦ πρώτου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν βλέπω τί σχέση ἔχει τό ἐργοστάσιο τοῦ Φίξ μέ τά Παντρεμενάδινα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στάσου Γιάγιο. Μιάζεσαι σάν νά φοβᾷσαι νά μή χάσης τό τραῦνο. 'Ὁ Κάρολος Φίξ λοιπόν, σιέφτηκε νά κτίσῃ κι' ἕνα μεγαλοπρεπές κέντρον, ἕνα ζυθοπωλετο, στίς πλαγιές τοῦ λόφου 'Αρδητοῦ, τό ἔκτισε καί τό ὠνόμασε Μέτς...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί Μέτς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Κάρολος οίξ ητανε γερμανός. 'Επιτνον τόν χρόνο, στα 1870 είχε τελείσει ό πόλεμος Γαλλίας και Γερμανίας με νίκη της Γερμανίας και οι Γερμανοί, είχαν αποσπάσει από τους Γάλλους δύο έπαρχίες : Τήν 'Αλασατία και τήν Λωρραίνη και ή μεγάλη γερμανική νίκη είχε γίνει στό Μέτζ. 'Ο Κάρολος οίξ λοιπόν σαν βέρος γερμανός, έπηρεασμένος από τά πολεμικά γεγονότα, ώνόμασε τό ζυθοπωλειό του : Μέτζ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ακόμα δέν φτάσαμε στα Παντρεμενάδινα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ άνυπομονεις για τά Παντρεμενάδινα Γιάνιο και θά μαντεύσουν οι έκροάτριες πώς εισαι γεροντοπαλλήκαρο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Λοιπόν από τό κέντρον Μέτζ, πήρε τό όνομά της και ολόκληρη ή συνοικία : Μέτζ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η όποια συνοικία Μέτζ, ειναι τά Παντρεμενάδινα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δύτη ειναι λοιπόν :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δύτη. 'Εμετ κατοικοθσε επείνη τήν έποχή ένα γεροντάκι, ό Γιάννης Μαρτνος, παληός άθηναός και αγωνιστής του 21. Θα ητανε τότε ογδόντα χρόνων, μά θαλερός κι'εθύτενης. Πήγαινε στόν 'Υμητό και μάζευε χόρτα, έπαιζε τήν πρέφα του στό καφενετό, σήκωνε και τό μπαστοθνι του όταν ναυγάδιζε και ητανε κι'ερωτευμένος.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ο ογδοντάρης : Μή μου πθς πώς αγαποθσε κανένα κοριτσάκι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι, αγαποθσε χρόνια και χρόνια μιá Καλιόπη, γειτόνισσά του έβδομηντα πέντε χρόνων. Δέν ειχανε παντρευτεί γιατί όπηρεε κι-ποιο έμπόδιο, νομίζω ή μητέρα της νύφης που ζοθσε άποδη στα ένεννηντα της χρόνια. Ουσικά όταν πέθανε ή μαμμ και τό έμπόδιο έλειψε, τό ζευγάρι απεφάσισε να νομιμοποιήσθ τις σχέσεις του. Σούσουρο έγινε στήν γειτονιά και σ'όλη τήν 'Αθήνα, που ητανε μικρή έλλως τε. Και μιá Κυριακή που έγινε ό γάμος, μαζεύτηκαν όλοι οι Πλακιώτες στό έξιοπερίεργο αυτό γερονός.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά ητανε και έξιοπερίεργο. 'Ογδόντα χρόνων αυτός, έβδομηντα πέντε ή νύφη, ένατόν πενήντα πέντε κι'οι δύο μαζί...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μαζεύτηκαν λοιπόν οι Πλασιώτες με ειρωνικές διαθέσεις και δεν παύανε να λένε : Μικροί - μικροί παντρευτήκανε... Μικροπαντρεμενάδικα - μικροπαντρεμενάδικα... Και ο γάμος των υπερηλίκων έγινε θρυσλος στην Αθήνα και η συνοικία απειλήθη : Μικροπαντρεμενάδικα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οστε μικρο - παντρεμενάδικα λεγότανε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. Άργότερα λησμονήθηκε το πρώτο συνθετικό και η συνοικία έμεινε Παντρεμενάδικα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οστε αυτά ~~ήσανε~~ είναι τὰ πολυθρύλητα Παντρεμενάδικα πού λένε άπόμα σήμερα. Έχω ακούσει όμως Δημήτρη ότι το Μέτς, η συνοικία δηλαδή του Μέτς, ήτανε κάποτε η καλλιτεχνική συνοικία της παλαιάς Αθήνας, κίτι ανάλογο προς την παριζιάνικη Πονμάρτη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι ήτανε. Πρώτα πρώτα γύρω γύρω από το Μέτς, σ'έμετρον τόν άνθηφορικό δρομικό, κατοικούσανε πολλοί καλλιτέχναι της έποχής, ο σκιτσογράφος Στέφανος Ξενόπουλος, άδελφός του Γρηγόρη Ξενοπούλου, ο περίφημος άρχιτέκτων Άριστοτέλης Ζάχος, ο γλύπτης ο Ροθμπος, ο ζωγράφος ο Προκοπίου και άλλοι. Λίγο πιο πέρα στις Στήλες του Όλυμπίου Διός ήτανε το καφενετο ~~καφενεδάκι~~ ενός καλούλη, όπου συχνάζε ο Άχιλλεύς Παράσχος για τόν καφέ του οποίου έλεγε κάθε μέρα : "Ολοι ύποτελες και δοσλοι - Καφεπόται του Καλούλη.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τώρα πού τό λές θυμάμαι κι'έγώ πώς έχω διαβάσει ότι σ'αυτό το καφενεδάκι συχνάζανε κι'ο Άριστοτέλης Βαλαωρίτης, ο Ππάμπης Άννινος, ο Άριστομένης Προβελέγγιος, ο Ροϊδης, ο Άλέξανδρος Ραγμαβής και όλοι οι λογοτέχναι της έποχής εκείνης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάποτε μάλιστα, όπως μου έχει διηγηθετ ο μακαρίτης ο Λάσιαρης, ο Βαλαωρίτης είχε μαλώσει με τόν Παράσχο και ο Παράσχος έπεισε κάποιον καφετζη όνδρατο Μεταξά, ν'ανοίξη άλλο καφενεδάκι άπέναντι από το καφενετο του Καλούλη. Σε τρεις μέρες η παράγνα ήτανε έτοιμη και ένομάσθη : Άντικαφενετον Μεταξά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πολύ σωστά. Καφενετόν τό ένα, Αντικαφενετόν τό άλλο...
Φαντάζομαι ότι ο Παράσχος πού είχε θυμώσει θά παρέσυρε στο
'Αντικαφενετόν τούς δικούς του φίλους...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εως ότου συμφιλιώθηκαν και έγινε ανασυγκόλλησις της φιλολο-
γικής συντροφιάς, όποτε ήρχισε συναγωνισμός των δύο καφετζήδων
του Χαλούλη και του Μεταξά, ποιός θά κάνει καλύτερο καφέ, για να
τραβήξει την παρέα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί όραία έποχή. Πραγματικά είδουλλιακή. Δέν είχανε άλλες σιο-
τοδρες οι άνθρωποι παρά τά καυγαδάκια τους...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ηέποτε μάλλωσε ο ποιητής Τιμολέων 'Αμπελάς με τον 'Εμμανουήλ
Ροΐδη. Μαλλώσανε έσχημα, μά ο Ροΐδης ήτανε ήνακος. Και έπειδή
έφταιγε αυτός, έδηνοσίευσε σε μία έφημερίδα ένα δίστιχο :
Λησιμόνει Τιμολέων - διότι όστις λησιμονεί, δέν ένδυμετται πλέον
και την έπομένη, ο 'Αμπελάς έπήντησε με άλλο δίστιχο :
- Τά λησιμονά κανάλη - και εΐθε όπως λησιμονά να λησιμονοΐνε όλοι

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χαριτωμένο. Είδουλλιακή έποχή, είδουλλιακοί καυγάδες, όλα είδου-
λιακά, όπως και τά τραγούδια της έποχής. Νά λόγου χάριν. Συμ-
μαι τώρα ένα πού θά μας τό τραγουδήση ή Κλειώ Δενάρδου. 'Ο συν-
θέτης είναι έγνωστος. Τίτλος : "Αν ποτέ κοιμηθής...

ΔΕΝΑΡΔΟΥ

(μόνο με πιάνο)

"Αν ποτέ κοιμηθής

και γλυκά όνειρευθής

πώς για σένα πονά - και για σένα θρηνα

τότε τότε ξανθειά - στην ψυχή μου βαθειά

σαν εικόνα γλυκειά διαρκώς θά περνάς...

REFRAIN

Νά ή καρδιά σου για μένα δέν πάλλει

όποτε καν με κοιτάς σαν περνάς

γέρνεις τώρα σε ξένη άγκάλη

και τά πρώτα φιλιά μας ξεχνάς.

Τά παλιά μας φιλιά - την κρυφή μας φωλιά

δέν την αποζητάς - και άλλου θά πετάς.

θά περάση κι' αυτό - σαν της μοίρας γραφτό

κι' ούτε πιά θά νοιαστώ - για όποιον άλλον κοιτάς.

REFRAIN

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Η κυρία Βαλεντίνη πάντα άμύλητη για να μην αναγνωρισθ^η
ένδεχομένως ή φωνή της... Τι θα μας παίξετε κυρία Βαλεντίνη;
"Α ναί ; 'Αλήθεια ; Δέ λάν ντέ κόμ ; Θαντάζομαι πόσες
μεσόκοπες άκροάτριές μας θα συγκινηθούν άκούγοντας αυτό τό
παληό κομμάτι... και πόσα δάκτυλα θ' αρχίσουν να σιγοτρέμουν
νευρικά νομίζοντας ότι βρίσκονται επάνω σε πληκτρα πιάνου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Εστω κι' αν κρατάνε αυτήν τήν στιγμή τά φθλλα κάποιες τρέπου-
λας κι' έχουνε και μπαλλαντέρ...

Η ΚΥΡΙΑ ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ " ΔΕ ΛΑΚ ΝΤΕ ΚΟΜ "

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέ λάν ντέ κόμ... ('Ο Γιαννίδης θα σχολιάση μουσικώς τό
κομμάτι αυτό μέ λίγα λόγια)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο ρομαντισμός... Πά ο ρομαντισμός έδημιουργούσε καμιά φορά
αδελφά και θύματα • Κάποτε μιλήσαμε για τήν διπλή αυτοκτονία της
Μάρης και του Νιμήμου. Ψυχολογικά τί ήτανε αυτή ή διπλή αυτο-
κτονία ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ // 'Αποτέλεσμα άπαισιοδοξίας που έπήγαζε από τήν θλίψη του ρομαν-
τισμού...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ύστερ' από μερικά χρόνια, αυτοκτονεί μέ άθηναία κοπελλί-
τσα ή Τριανταφυλλιά, ήλικίας δεκαπέντε έτων για λόγους αίσθημα-
τικούς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σοβαρά ; Αυτό δέν τό ήξερα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι ή δεύτερη αυτή αυτοκτονία έλησμονήθηκε γλήγορα. Δέν είχε
κάνει έντύπως σαν τήν πρώτη, τήν διπλή αυτοκτονία της Μάρης
και του Νιμήμου. Καί ή αυτοκτονία της Τριανταφυλλιίς έγινε
κι' αυτή τραγουδι, μά τραγουδάκι εβθύμο, σε μία από τίς πρώτες
επιθεωρήσεις. "Ένα τραγουδι που θα μας τό θυμίση ή Κλειώ.

ΔΕΗΠΑΡΑΟΥ

(μόνο μέ πλιάνο)

Τόν κόσμο θ' ἀφήσω - καί θ' αὐτοικτονήσω
 τήν πλάκα του τάφου ζητῶ
 Κορίτσι μου στάσου - τί κανεῖς στοχάσου
 δέν εἶναι καθόλου σωστό.
 Σέ τοῦτον τόν "Αῶη - τό μαῦρο σιοτάδι
 νά ζῶ στοῦ ἐξῆς δέν μπορῶ
 στ' ἄστεξα τό πῆρα - μά δές κοιμοῦτρα
 πῶς πέφτει καί ξυλο γερό.

"Αχ τὰ βάσανα δέν βαστῶ
 ἔν στενάζω θρηνηῶ
 δέν ὑπάρχει γιά μέ χαρά
 θλίψις μόνο καί συμφορά
 "Αχ τὰ βάσανα δέν βαστῶ
 ἔχ στενάζω θρηνηῶ
 κι' εἶν' ὁ βίος γιά μέ συνεχῆς ὄδυρμός
 "Αχ... Καί βᾶχ καί σπασμός !

Καί τί θά περδίσω - λιγάνι νά ζήσω
 ἀφοῦ δέν μπορῶ νά χαρῶ
 νά βρῆς ἕνα ἕλλο - ἔμδρε μεγάλο
 ἔγόρια ὑπάρχουν σωρῶ
 Γιά πετνον καί μόνο - ἐγώ παλαβῶνω
 καί ἕλλον νά βρῶ δέν ζητῶ
 ὑπάρχουν λεβέντες - καί ἔσ' τίς κουβέντες
 μή σου 'ρθῆ χαστοῦνι στριφτό...

"Αχ... τὰ βάσανα δέν βαστῶ
 ἔχ στενάζω, θρηνηῶ...
 κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟ ΚΑΚΗΣ

Αὐτό τό τραγουδι παρουσιάσθηκε σάν ντουέττο σε μιὰ ἐπιθεώ-
 ρησι, μά ἔρεσε τόσο πολύ πού ἔγινε ἀμέσως κτήμα τοῦ κόσμου
 καί τραγουδιότανε παντοῦ. Ἡ μελωδία του εἶναι ἕνα ἐγγλέζι-
 κο βάλς μέ τίτλο : Γίπ - ἔϊ - ἔντυ - ἔϊ - ἔϊ... φαίνεται
 πῶς ἦτανε διεθνῆς ἐπιτυχία καί ἔτσι ἔφθασε καί στήν "Αθήνα
 θπου, ἐπῆρε ἀμέσως ἑλληνικοὺς στίχους καί... ἰθαγένεια
 ἑλληνική.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Όπως δήποτε όμως, αυτό τό τραγούδι καί ή έπιτυχία του, δείχνουν ότι οί άθηναίοι είχανε άρχίσει ν' απομακρυνονται από τόν μεγάλο, τόν ήκρετο ρομαντισμό, άφοσ κοροϊδεύανε τίς αισθηματικές αυτοκτονίες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όμως μιά καί μιλλίμε έπόμη για ρομαντισμό, έχομε υποχρέωσι νά κάνωμε καί μιά διόρθωσι σέ κατι παληό μας. Εξήποτε μιλήσαμε για ^{για} ~~το~~ τραγούδι ^{πολύ πα ληό} ~~ορισμένα~~ : Σε μιά ξανθή... καί έκφοράσαμε τήν ύπόνοια ότι πιθανόν νά είχε γραφεί για μιά γερμανίδα πού είχε άνοίξει ξενοδοχετο στήν 'Αθήνα. Λοιπόν πλάνη. Μία μας άκροέτρια, πολύ εύγενική καί παληά άθηναία μας γράφει ότι αυτοί οί στίχοι έγρέφησαν για τήν πριγκήπισσα Μαρία Βοναπάρτου όταν τήν παντρεύτηκε ό πρίγκηψ Γεώργιος καί τήν έφερε στήν 'Ελλάδα. Καί μάλιστα, ή κυρία αυτή πού ή ύπογραφή της είναι δυσανάγνωστη, άλλοιως θά της άπαντούσα καί ιδιαιτέρως, παραθέτει καί τούς άθθεντικούς πρώτους στίχους, οί όποιοι έλλαξαν άργότερα. Διάβασέ τους ήν θέλης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γέλασε κόρη θμορφη - του βοναπέρτου γέννα
γέλα πριγκήπισσα άγνή - ν' άνοίσουν τά λουλούδια,
στό γέλιο σου έγέλασε - καί ή δική μου πέννα
καί θά χαράξη δι' έσε - τά πιό θμορφα τραγούδια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι μ' αυτήν τήν διόρθωσι έποιναθίσταται ή άλήθεια καί για νά μας εύχαριστήση, ή κυρία Βαλεντίνη θά μας θυμίση έλλο ένα κομμάτι άπ' αυτά πού παίζανε οί ντεμουαζελλίτσες στά σπίτια τους για νά δείξουν τό ταλέντο τους, σαν άναπόσπαστο τμήμα της προίνας τους. Φαντάζεσαι μέ τί καμάρι θά έλεγε καποια μητέρα του 1910 :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Η 'Βλενίτσα μας : Πολύ μορφωμένη... "Έβγαλε τό 'Αρσάκειο μέ λίαν καλώς, ξέρει γαλλικά, παίζει πιάνο κι 'έχει καί πενήντα χιλιάδες δραχμές προτσια από ένα θετο της πού πέθανε στο κήτρο πέρσι... Χαρά στον νιο πού θά τήν πάρη...

η Κα Βασιλική
9 η
Μπασιλαξίμου
ανδίου και Βασιλική Προσοχή
Μις Φαράδα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ελατε κυρία Βαλεντίνη, ή σειρά σας... τί θά μας παίξετε ;
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιά μαζούρια τής ~~Κωνσταντίας~~ ^{Μπασιλαξίμου} ~~Κωνσταντίας~~ ^{ανδίου και Βασιλική Προσοχή}
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαυμάσια.

ΕΚΧΕΛΑΙΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ Η ΜΑΖΟΥΡΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚ. - ΓΙΑΝΝ. Μπράβο, μπράβο κυρία Βαλεντίνη... (Χειροκροτούν)
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιά τήν Μαζούρια τής..... θά είχα νά πω μερικά λό-
για. ('Ο Γιαννίδης θά αναπτύξη μουσικώς τό θέμα του)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όπως δήποτε, ή μαζούρια ήτανε ό χορός πού είχε καταλύσει
τόν κόσμο και τήν 'Αθήνα φυσικά. Επέφου ότι κάθε πρωτοχρονιά,
στόν περίφημο χορό των 'Ανακτόρων πού έδινε ό Γεώργιος ό πρώ-
τος και προσπαλοθσε τήν κρέμα τής άθηναϊκής κοινωνίας, άπό
ή βραδυά ένοιγε μέ μαζούρια... στά σπίτια χορεύανε κυρίως
μαζούρια και στίς λαϊκές γειτονίες, ύστερα άπό τόν καλαματια-
νό και τόν χασάπιο, άκολουθοθσε πάντα και μία μαζούρια συνο-
δείς μαντολίνου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό φαντάζομαι, έφου κι'ό Σουρής άπόμα γράφει κάπου :
"Ελα παντρέφου Γιάννη μου και έσε πιά τή φοθρια
κι'έν ήσουν έλλοτε φερύ,
τώρα πού παίρνεις τή Μαρλώ,
θά σέ χορεύη όλημερίς κι'όλονυχτίς μαζούρια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι'όμως Γιάννη, μ'όλη τήν εύθυμία πού είχε αυτός ό χορός,
μ'όλη τήν στροφή πού έπαιρνε ό άθηναϊκος άπό τόν νοσηρό ρομαν-
τισμό στην εύθυμη πραγματικότητα, όταν έρχότανε στην 'Αθήνα
κανένα ξένο ρομαντικό τραγουδι, ό κόσμος τό άγνάλιαζε σαν
κάτι πολύτιμο. "Εχω όπ'ύφιν μου τήν Παλόμα... Τήν θυμάσαι ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Αν τήν θυμάσαι ; Καί άσφαλώς θά τήν θυμάται και ή Κλειώ πού
θά μας τήν τραγουδήση...

ΔΕΣΠΑΡΑΟΥ

(μόνο με πιάνο)

3

Μακρυά, σάν θά φύγω μέννα στην ξενητειά
Γιά μένανε, παραπάλα τήν Παναγιά.
Κερί ν' ανάφης νά ρθω μέ τό καλό
'Εσένα και τή Μαριώ μου νά 'ρθω νά ξαναϊδω.

Κι' έν τύχη και πεθάνω έγώ στά ξένα
περιστεράκι θά σου τό πη έσένα
Ένοιξ'τό παραθυρι και σό καλή μου
Έως τό περιστερι νά 'ν'ή φυχή μου...

Πήν κλας γλυκειά Μαριώ
γλήγορα θά ξανάρθω
στην θερμή άγκαλιά σου νά πέσω
μήν κλας γλυκειά Μαριώ.
Θύσα τρελλέ Νοτιέ
φούσκωσε τά πανιά μου
γλήγορα μακρυά γιά νά πάμε
πέρα στην ξενητειά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Γι' αυτό τό τραγουδι που τό τραγούδησε με άλόκληρη γενναά
και τό τραγουδάνε πολλοί άπομα, θά είχα νά πω μερικά λόγια.
('Ο Γιαννίδης άναπτύσσει μουσικώς τό θέμα του)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Γιάγιο μου, θά είχαμε νά πουμε κι' έλλα πολλά μά βλέπεις ή
άδυσώπητη ώρα πέρασε. Σταματάμε λοιπόν τήν φλυαρία μας και
θά συνεχίσουμε τήν έρχόμενη πέμπτη, τήν Έδια πάλι ώρα.